

Ministers of the Infirm

Newsletter

N. 118

The Camillian world seen from Rome... and Rome seen by the world

Tiếng Việt

**I wish I had
100 arms**

Ministers of the Infirm
Newsletter N.118 | July 2026

Edited by:
Communications Office
Piazza della Maddalena, 53
00186 Roma; Tel.: +39 351 318 6090
Email: comunicazione@camilliani.org
Website: www.camilliani.org

Translated in Vietnamese
by Fr. Dung Joseph Vietnam Provincial

In this issue

Message	3
Cover Story	5
Third Day for Camillian Vocations <i>Fr. Baby Ellickal</i>	
Celebrations	8
St. Camillus: An Example of a Good Life and a Good Death <i>Maria Chiara Sabato</i>	
Reflections	10
The face that heals <i>Communications Office</i>	
New Projects	12
A new hospital opened in Haiti <i>Maria Chiara Sabato</i>	
Remembrance & Celebrations	13
The Mini Golden Jubilee of the Camillians of Caledonia, Kenya <i>Communications Office</i>	
Meetings	14
Environmental crises: The path to renewal begins with women <i>Communications Office</i>	
New Publications	15
Health & Care	16
AIDS Care Provided by the Camillians in Thailand <i>Communications Office</i>	
News & Events	18
Third Edition of the Apulian Mediterranean Award <i>Communications Office</i>	
Remembrance & Celebrations	19
San Camillo Hospital in Calbayog is celebrating 30 years of service <i>Communications Office</i>	
Journey of New Vocations	20
Celebrating new vocations <i>Communications Office</i>	
In Memory of our Confreres	22

Anh em tu sĩ Camillô thân mến,

Xin gửi đến anh em lời chào thân ái và lời chúc bình an, thánh thiện!

Trong tháng Bảy này, tháng đặc biệt dành để chiêm ngắm Thánh Camillô trở về nhà Cha (14 tháng 7 năm 1614), tôi mời gọi anh em nhìn vào sự thánh thiện của ngài, là mẫu gương cho ơn gọi nên thánh theo linh đạo Camillô nơi chúng ta.

Vào ngày 29 tháng 6 năm 1746 – cách đây đúng 280 năm – Đức Thánh Cha Bênêdictô XIV đã tuyên phong hiển thánh cho Camillô de Lellis, giới thiệu ngài với toàn thể Giáo Hội là mẫu gương về lòng thương xót đối với người bệnh, qua sắc chỉ phong thánh *Misericordiae studium* (sự nhiệt thành của lòng thương xót), trong đó sự thánh thiện của cha Camillô được khảo xét và được xem như vị sáng lập của “trường dạy đức ái mới”. Qua các ghi chép về đời sống của ngài và những chứng từ về sức năng động đặc sủng, chúng ta có thể nhận ra sự cao cả, chiều sâu, tầm rộng và sự kiên vững trong lòng nhiệt thành đầy bác ái của ngài.

Sự cao cả. Đức ái nơi Camillô thật cao cả: phát xuất từ Thiên Chúa và quy hướng về chính Thiên Chúa, khiến ngài nhận ra nơi mọi thụ tạo tồn tại chỉ một lý do: hoặc để tôn kính Thiên Chúa, hoặc để thực thi lòng thương xót đối với tha nhân. Vì thế, từ mọi thực tại đi vào các giác quan, ngài luôn rút ra nguồn cảm hứng mới để yêu mến thụ tạo và ca tụng Đấng Tạo Hóa, đồng thời làm bùng cháy ngọn lửa đức ái ngày càng mãnh liệt hơn. Ngài cảm thấy bị thôi thúc luôn nói về Thiên Chúa và thực hiện những hành vi yêu mến sâu xa đối với Người. Tuy nhiên, ngài vẫn đau khổ vì cảm thấy mình không xứng đáng đáp trả lòng tốt vô biên của Thiên Chúa; vì thế, ngài ước mong được sống vô số cuộc đời để dâng hiến tất cả chỉ vì yêu mến Thiên Chúa và an ủi người nghèo, người bệnh. Ngài không bao giờ để cho tâm mình xa rời xác tín ấy.

Chiều sâu. Camillô, không còn hướng đến sự cao cả của các nhân đức và đặc sủng, ngài chuyển vào chiêm ngắm theo chiều sâu của đức khiêm nhường; trong hành trình nội tâm ấy, ngài không bao giờ lãng quên những lỗi lầm và tội lỗi trong quá khứ, cũng như không ngừng ý thức cần phải được thanh luyện bản thân; và nhiều lần, trong thinh lặng, ngài tự nhận mình là “kẻ tội lỗi tệ nhất.” Ngài tự nhận mình không xứng đáng sống giữa loài người và với niềm xác tín sâu xa, tự xưng mình là “một tàn than dành cho lửa đời đời”. Lòng khiêm nhường nội tâm này đã dẫn đưa ngài đến việc phục vụ và chăm sóc

người bệnh không mệt mỏi, đảm nhận mọi công việc khiêm nhường và nặng nhọc nhất. Từ chối cả tước hiệu Đáng sáng lập, sau khi đã lãnh đạo Dòng suốt hai mươi bảy năm trong kiên nhẫn và tận tụy, ngài khiêm tốn từ nhiệm và lui vào ẩn dật. Nhờ đó, ngài có thể nói với anh em, theo gương Đức Kitô, Đáng mà ngài đã học biết sự hiền lành và khiêm nhường, rằng: “Thầy ở giữa anh em như một người phục vụ” (Lc 22,27).

Chiều rộng. Con tim của Camillô đã rộng mở bao la để hoa trái đức ái của ngài vươn tới tất cả anh chị em đau khổ và bệnh tật! Ai - dù bị đè nặng bởi nghèo đói, quẫn quại vì bệnh tật hay run sợ trước cái chết - mà Camillô lại không đem đến sự an ủi cần thiết cả về thể xác lẫn tinh thần, nâng đỡ họ trong niềm hy vọng của ơn cứu độ?

Ngài đặc biệt tận hiến cho người bệnh mà người khác, vì sợ lây nhiễm hoặc ghê sợ thương tích, đã tránh xa. Ngài không bao giờ ngần ngại ôm họ vào lòng, sưởi ấm họ bằng chính thân mình, hay dùng áo của mình để che chở họ. Nếu quả thật “không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người hiến mạng sống mình vì bạn hữu” (Ga 15,13), thì làm sao chúng ta không nhận ra đức ái anh hùng của Camillô, người không bao giờ từ chối liều mạng sống mình vì những người nghèo của Đức Kitô, và cũng không bao giờ coi sự sống của mình quý hơn sức khỏe của anh chị em, những người mà con tim ngài cháy bỏng vì họ?

Sự kiên vững. Sau cùng, cần nhấn mạnh rằng Camillô đã giữ cho ngọn lửa bác ái không ngừng cháy sáng cho đến cuối đời, cho đến kết thúc hành trình đáng khâm phục của ngài, không do dự và với một ý chí kiên cường. Trong ba mươi ba tháng cuối đời, dù bị thử thách do suy yếu cơ thể và sốt dai dẳng, ngài vẫn tha thiết mong chờ ngày ra đi, mang trong lòng chỉ có tình yêu đối với Thiên Chúa và tha nhân, không còn gì để lưu lại cho các cộng sự tiên khởi – và cuối cùng ngài rời bỏ cuộc đời này để bước vào Nước của tình yêu vĩnh hảo.

Tóm lại, Camillô mặc khải cho chúng ta rằng lòng thương xót của Thiên Chúa không phải là một lý tưởng xa rời thực tế, bị giới hạn trong những thực hành đạo đức, nhưng là một kinh nghiệm cụ thể chạm đến lịch sử và vết thương của mỗi con người. Hành trình đời sống và linh đạo của ngài chứng thực rằng tình yêu và sự tha thứ của Thiên Chúa không có giới hạn; lòng thương xót, khi được hiểu và sống như một “sứ mạng”, có khả năng chạm tới những vết thương sâu thẳm nhất của nhân loại.

Là một ngôn sứ của lòng thương xót, Camillô – qua tư tưởng, đời sống và lời nói – đã công bố vòng tay đầy xót thương của Chúa Cha, được Đức Kitô minh họa trong dụ ngôn Người con hoang đàng, và được biến đổi thành sự quan tâm và dẫn thân đầy trắc ẩn của người Samari nhân hậu. Camillô mời gọi chúng ta vượt qua vẻ bề ngoài, xét mình trước thập giá, và để lời ngài dẫn đưa chúng ta đến chân lý. Thánh Camillô đã không do dự chuyển từ nhận thức sang hành động: trước hết người bệnh cần thấy cách tiếp cận mới trong y học và người chăm sóc phản chiếu qua khuôn mặt, thái độ và cử chỉ dẫn thân phục vụ họ.

Thánh Camillô, Đáng sáng lập “trường dạy đức ái mới”, nếu còn sống hôm nay cũng sẽ nói rằng cần phải tìm kiếm những hình thức mới, vẫn phản ánh cách thức Đức Giêsu, Đáng chữa lành cả thân xác lẫn linh hồn, đã chăm sóc những người bệnh vây quanh Người.

Gia sản quý giá “Camillô” liên kết chúng ta và đặc sủng lòng thương xót đối với người đau khổ giờ đây được trao vào tay chúng ta, được diễn giải và phản ánh qua lời nói, chọn lựa, quyết định và đời sống nội tâm của mỗi người, đã chọn ơn gọi và đặc sủng này làm kim chỉ nam và con đường nên thánh của mình.

Tôi cầu chúc anh em mừng lễ Thánh Camillô thật sốt sắng, và xin “muôn ơn lành” của ngài luôn ở cùng anh em.

Cha Pedro Tramontin
Bề trên Cả

Ngày Thế giới Cầu nguyện choƠn gọi

Cha Baby Ellickal

Ngày 29 tháng 6 năm 2026, tại Nhà Tổng quyền của Dòng Nữ Tá viên Mục vụ Bệnh nhân ở Rôma, Gia đình Đặc sủng Camillô đã quy tụ trong tình hiệp thông để cử hành Ngày Thế giới Cầu nguyện cho Ơn gọi lần thứ Ba, với chủ đề: “Khi cùng nhau chia sẻ, mọi gánh nặng trở nên nhẹ hơn.”

Những người tham dự bày tỏ ước muốn cùng nhau bước đi trong đức tin, cùng chia sẻ trách nhiệm cổ vũ ơn gọi và phục vụ những anh chị em đau yếu, đau khổ và bệnh tật.

Buổi cử hành giúp mọi người cảm nghiệm vẻ đẹp và thiết thực của đời sống huynh đệ, sự nâng đỡ lẫn nhau trở thành dấu chỉ sống động của Tin Mừng và cùng nhau chia sẻ gánh nặng được biến đổi thành một kinh nghiệm hiệp thông.

Ngày cầu nguyện, với sự hiện diện của hơn 70 tu sĩ và giáo dân đến từ nhiều quốc gia, đại diện cho các thành phần khác nhau của Gia đình Camillô, đã trở thành một dịp đầy ân sủng và canh tân đời sống thiêng liêng, củng cố tình hiệp thông và khơi dậy nhiệt huyết truyền giáo.

Biển cổ này cho thấy Gia đình Camillô là một thân thể duy nhất, được sinh động hoá trong cùng một đặc sủng và một sứ vụ duy nhất: hiện thực hoá lòng thương xót của Đức Kitô đối với người bệnh và người đau khổ trong thế giới hôm nay.

Mỗi giây phút của ngày gặp gỡ đều cho thấy rằng việc cùng chia sẻ những gánh nặng của nhau sẽ làm nảy sinh sự hiệp thông; những khác biệt về ngôn ngữ, văn hóa và hoàn cảnh được hòa quyện trong một tình huynh đệ duy nhất; và mỗi ơn gọi là một hồng ân được trao phó cho toàn thể Giáo Hội.

Dấu chỉ đầu tiên của điều ấy được thể hiện qua sự đón tiếp dành cho các tham dự viên. Các thành viên của Gia đình Đặc sủng Camillô gặp gỡ nhau trong bầu khí đơn sơ, hiếu khách và cầu nguyện, cùng chia sẻ niềm vui của sự hiệp thông.

Chính sự đón tiếp này tạo nên bầu khí chung cho toàn bộ chương trình, ngay từ đầu đã khơi lên tinh thần hiệp nhất và tình huynh đệ, đồng hành xuyên suốt qua các ngày cử hành.

Trong lời mở đầu, Cha Baby Ellickal nhấn mạnh: “Mỗi ơn gọi khởi đi từ một cuộc gặp gỡ cá vị với Chúa và lớn lên trong lòng Giáo Hội. Ơn gọi không bao giờ là một hành trình đơn độc, nhưng luôn là một kinh nghiệm được chia sẻ, được nâng đỡ bằng tình huynh đệ, qua lời cầu nguyện và sự hỗ trợ lẫn nhau.

Ơn gọi được sinh ra và lớn lên nơi có những cộng đoàn cầu nguyện, sống tình huynh đệ và làm chứng cho Tin Mừng. Việc cổ vũ ơn gọi không phải là nhiệm vụ của một vài người, nhưng là trách nhiệm của tất cả mọi người: các cộng đoàn tu trì, các gia đình, giáo xứ, các cơ sở y tế và các nhóm giáo dân.”

Trong lời chào khai mạc, Cha Pedro Tramontin, Bề trên Tổng quyền, đã khai triển chủ đề của ngày cầu nguyện: “Khi cùng nhau chia sẻ, mọi gánh nặng trở nên nhẹ hơn.” Ngài khẳng định: “Ơn gọi Camillô trước hết là lời mời gọi cùng chia sẻ trách nhiệm: cùng nhau mang lấy gánh nặng đau khổ của nhân loại qua sự phục vụ được đánh dấu bằng lòng trắc ẩn cụ thể và sự gần gũi theo tinh thần Tin Mừng.”

Về phần mình, Mẹ Lucia Walker cũng chia sẻ: “Mỗi ơn gọi đều trưởng thành trong đời sống huynh đệ, qua việc hiến thân mỗi ngày và trung thành trong phục vụ. Chính cộng đoàn là nơi lời mời gọi của Thiên Chúa được nuôi dưỡng và củng cố.”

Biển cổ này cho thấy Gia đình Camillô là một thân thể duy nhất, được sinh động hoá trong cùng một đặc sủng và một sứ vụ duy nhất: hiện thực hoá lòng thương xót của Đức Kitô đối với người bệnh và người đau khổ trong thế giới hôm nay.

Mỗi giây phút của ngày gặp gỡ đều cho thấy rằng việc cùng chia sẻ những gánh nặng của nhau sẽ làm nảy sinh sự hiệp thông; những khác biệt về ngôn ngữ, văn hóa và hoàn cảnh được hòa quyện trong một tình huynh đệ duy nhất; và mỗi ơn gọi là một hồng ân được trao phó cho toàn thể Giáo Hội.

Dấu chỉ đầu tiên của điều ấy được thể hiện qua sự đón tiếp dành cho các tham dự viên. Các thành viên của Gia đình Đặc sủng Camillô gặp gỡ nhau trong bầu khí đơn sơ, hiếu khách và cầu nguyện, cùng chia sẻ niềm vui của sự hiệp thông.

Chính sự đón tiếp này tạo nên bầu khí chung cho toàn bộ chương trình, ngay từ đầu đã khơi lên tinh thần hiệp nhất và tình huynh đệ, đồng hành xuyên suốt qua các ngày cử hành.

Tiếp đó, Nữ tu Laura Cortese nhấn mạnh: “Không ai được mời gọi sống hay phục vụ một mình. Đặc sủng Camillô được thể hiện chính trong việc cùng chia sẻ sứ vụ phục vụ đầy lòng trắc ẩn đối với người bệnh, được sống trong tình huynh đệ giữa các tu sĩ, người sống đời thánh hiến và các cộng

tác viên giáo dân.Ơn gọi chỉ có thể nảy nở trong những cộng đoàn biết làm chứng cho vẻ đẹp của một cuộc đời được trao hiến.”

Đề cập đến chủ đề ơn gọi, Nữ tu Nora Amanda Gavaghan Korman, thuộc Tu hội Đời "Đức Kitô Hy Vọng", đồng thời là thành viên Ủy ban Trung ương Đào tạo, nhắc lại rằng: “Sự mong manh của con người, kể cả bệnh tật, không phải là trở ngại đối với đời sống thánh hiến hay việc phụng sự Thiên Chúa, bởi vì ơn gọi được đặt nền trên tiếng gọi của Thiên Chúa chứ không phải trên sự hoàn hảo của con người.”

Phần đầu của chương trình kết thúc với hai chứng từ của giáo dân. Tu hội "Đức Kitô Hy Vọng", chuyên chăm sóc người bệnh, tái khẳng định tầm quan trọng của việc phục vụ người đau yếu và những người dễ bị tổn thương nhất như một kinh nghiệm của sự sẵn sàng phục vụ không ngừng và tình hiệp thông huynh đệ, ngay cả đối với những người không sống trong cộng đoàn.

Trong khi đó, Gia đình Giáo dân Camillô nhấn mạnh rằng ơn gọi Kitô hữu được diễn tả qua những cử chỉ rất đơn sơ nhưng thiết yếu: hiện diện, lắng nghe và chăm sóc. Đồng thời, các đại biểu cũng khẳng định rằng ơn gọi sẽ nảy nở ở những nơi con người cảm thấy mình được đón nhận, nâng đỡ và yêu thương.

Sau phần chia sẻ, hơn 70 tham dự viên đến từ nhiều quốc gia đã cùng nhau lần chuỗi Mân Côi.

Các mẫu nhiệm được đọc bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau đã làm nổi bật tính công giáo của đặc sủng Camillô và quy hướng mọi người về điều cốt yếu: lời mời gọi duy nhất là phục vụ Đức Kitô hiện diện nơi người bệnh và người đau khổ, vượt lên trên mọi biên giới.

Buổi lần chuỗi kết thúc bằng lời cầu nguyện cho ơn gọi. Nhân dịp này, Cha Sergio Palumbo, Thư ký Đào tạo khu vực châu Âu và thành viên Ủy ban Đào tạo Trung ương, mời gọi: “Tất cả các cộng đoàn nam nữ trong Gia đình Camillô hãy đọc kinh cầu cho ơn gọi Camillô hằng ngày, hiện đã được dịch sang nhiều ngôn ngữ. Đó là tiếng nói của nhiều người hòa thành một ca đoàn duy nhất, khẩn cầu Thiên Chúa tiếp tục tưới mát cây non của chúng ta bằng những ơn gọi mới và thánh thiện.” Phần thứ hai của chương trình là Thánh lễ bắt đầu lúc 18 giờ 30

Đoàn rước đầu lễ là một khoảnh khắc đặc biệt cảm động. Đại diện của nhiều thành phần trong Gia đình Đặc sủng Camillô tiến lên bàn thờ với những ngọn nến cháy sáng trong tay, biểu tượng cho ánh sáng của ơn gọi đang soi sáng đời sống của tất cả các tu sĩ và giáo dân Camillô.

Trong bài giảng, Cha Pedro Tramontin, Bề trên Tổng quyền, giải thích rằng: “Mang lấy gánh nặng của nhau là một cách cụ thể để sống đời Kitô hữu: đón nhận đau khổ của người khác, chia sẻ những khó khăn của họ và bước vào cuộc sống của người đau khổ với sự tế nhị và tôn trọng. Chính trong sự sẻ chia ấy mà gánh nặng được nhẹ bớt và đau khổ trở thành nơi của ân sủng và sự hiệp thông.”

Nghi thức dâng lễ một lần nữa nhấn mạnh ý nghĩa của sự chia sẻ: nhiều người cùng mang những giỏ bánh tiến lên bàn thờ. Sứ điệp thật rõ ràng: Khi cuộc sống được sẻ chia, gánh nặng sẽ nhẹ hơn; khi các hồng ân được góp chung, toàn thể cộng đoàn sẽ trở nên phong phú hơn.

Cuối ngày, bữa ăn huynh đệ trở thành sự nối tiếp của Thánh Thể, diễn tả cách cụ thể tình hiệp thông, sự gặp gỡ, đối thoại và tình thân ái giữa mọi người.

Buổi cử hành cũng được phát trực tiếp trên YouTube, giúp các tu sĩ và giáo dân ở khắp nơi trên thế giới có thể cùng tham dự trong lời cầu nguyện và cảm nhận mình thực sự thuộc về một Gia đình Camillô duy nhất.

Thánh Camillô: Mẫu gương của một đời sống đạo hạnh và một cái chết bình an

Maria Chiara Sabato

Cái chết chỉ là một cuộc vượt qua. Nếu một người đã sống tốt, thì họ bình an khi đối diện với cái chết. Đó là chủ đề trọng tâm trong bài giảng của Cha Gianfranco Lunardon, Phó bề trên Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân tại Nhà thờ Thánh Maria Mađalêna ở Rôma vào ngày 14 tháng 7 – lễ kính Thánh Camillô – Nguồn cảm hứng của bài giảng đến từ hai bức tranh vừa được phục chế, đặt hai bên bàn thờ. Hai bức họa mô tả hai tu sĩ Camillô, dưới ánh nhìn của Thánh Camillô, đang chăm sóc hai bệnh nhân trong những giây phút cuối đời.

Trong một thời gian dài, các tu sĩ Camillô được biết đến như “những người cha của sự chết lành và ra đi bình an”, nhờ lòng trắc ẩn và sự tận tụy mà các ngài dành cho những người hấp hối. Sự bình an mà các ngài có thể trao cho người bệnh cũng chính là sự bình an mà Thánh Camillô đã cảm nghiệm trong giờ phút ngài lâm chung, bởi ngài đã chuẩn bị đón cái chết lành bằng cả cuộc đời sống tốt lành.

Cha Lunardon giải thích: “Niềm xác tín của Thánh Camillô về sự sống đời đời, cuộc đối thoại liên li của ngài với Đấng Chịu Đóng Đinh, với Đức Trinh Nữ Maria và các thánh, cùng tình yêu dành cho người bệnh, đã chuẩn bị cho ngài đối diện với cái chết không phải bằng nỗi sợ hãi, nhưng như một cuộc trở về tự nhiên với Thiên Chúa.” Chiều kích bi thương của cái chết được thể hiện qua sự giằng co giữa niềm vui mãnh liệt mà Thánh Camillô cảm nhận khi nghĩ rằng mình sắp được bước vào sự sống vĩnh cửu, và ý thức sâu sắc về sự bất xứng của bản thân đối với hồng ân ấy. Vì thế, ngài chỉ biết cậy dựa hoàn toàn vào lòng thương xót của Thiên Chúa. Cha Lunardon nói thêm: “Camillô ý thức rất rõ rằng cái chết không chấm dứt sự sống; trái lại, chính nó đưa chúng ta bước vào sự sống viên mãn.”

Có ba nguyên tắc nền tảng trong cuộc đời đã giúp Thánh Camillô đón nhận cái chết với tâm hồn bình an. Trước hết là niềm xác tín vào sự sống đời đời, một thực tại chỉ được viên mãn sau cái chết. Vì thế, cái chết được hiểu như một cuộc vượt qua.

Thứ hai là đức tin, được trưởng thành nhờ cuộc gặp gỡ đích thực với Thiên Chúa, nhờ cuộc đối thoại không ngừng với Người và một đời sống đặt trọng tâm nơi mối tương quan thân tình, cá vị với Chúa.

Cuối cùng là đời sống phục vụ yêu thương. Cha Lunardon nhấn mạnh: “Camillô đã sống cả cuộc đời trong một thái độ phục vụ đầy yêu thương đối với người nghèo và người bệnh. Ngài hoàn toàn từ bỏ chính mình để chỉ còn quy hướng trọn vẹn về Đức Kitô, Đấng mà ngài nhận ra nơi những người cần được chăm sóc và yêu thương.”

Cha Lunardon kết luận: “Chính trong giờ phút lâm chung, Thánh Camillô cho chúng ta thấy rằng con người chỉ đạt tới sự viên mãn khi biết vượt lên trên chính mình, nghĩa là biết dấn thân vì một điều gì đó hoặc vì một ai đó vượt khỏi bản thân mình. Ngược lại, nếu cứ khẳng khẳng tìm kiếm hạnh phúc và sự hoàn thiện cho riêng mình, người ta sẽ không bao giờ đạt được điều ấy. Có thể nói, cái chết của Thánh Camillô là sự diễn tả trọn vẹn nhất nghệ thuật sống của ngài.”

Kết thúc bài giảng, Cha Lunardon cảm ơn đông đảo cộng đoàn hiện diện và mời gọi mọi người cầu nguyện cho người bệnh, cho các tu sĩ, các nhân viên y tế và tất cả những ai – “dù được thúc đẩy bởi khoa học, bởi lương tâm hay bởi tiếng gọi của trái tim” – đang tận tụy chăm sóc những người đau yếu.

Khuôn Mặt Chữa Lành

“Khuôn Mặt Chữa Lành” là chủ đề bài chia sẻ của Cha Gianfranco Lunardon, Phó bề trên Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân, tại Đền Thánh Chúa Thánh Nhan ở Manoppello (Pescara), ngày 27 tháng 6, nhân dịp cung nghinh thánh tích Thánh Camillô. Bài viết dưới đây tóm lược những suy tư chính của ngài. Ban Truyền Thông

Khuôn mặt luôn kể một câu chuyện. Nó mang những dấu vết, những thương tích và những vết sẹo. Mỗi khuôn mặt giống như một tấm bản đồ, phản ánh tuổi tác, đau khổ, niềm vui, sự cởi mở hay khép kín của một con người.

Những đường nét thể lý, các biểu cảm, yếu tố di truyền và cách mỗi người sống với chính khuôn mặt của mình luôn đan quện vào nhau, không thể tách rời.

Khuôn mặt không phải là một chiếc mặt nạ hay một mảnh ghép cô lập, nhưng tự nó là dấu chỉ của một tổng thể – toàn bộ con người – và đồng thời của một tổng thể lớn hơn là gia đình nhân loại. Mỗi khuôn mặt đều mang dấu ấn của những khuôn mặt khác; những nét tương đồng nói lên tình thân thuộc và tình huynh đệ.

Khuôn mặt là điều nhân bản nhất mà chúng ta sở hữu. Vì thế, làm biến dạng khuôn mặt của một người cũng là tìm cách tước đi căn tính và phẩm giá của họ.

Trong cuộc đời Thánh Camillô de Lellis (1550–1614), có thể nhận ra hai khuôn mặt khác nhau: khuôn mặt trước khi hoán cải và khuôn mặt sau khi hoán cải. Khi mảnh đất dưới chân sụp đổ tại Thung lũng Hỏa Ngục (Valle dell’Inferno), Thánh Camillô đã kêu cầu khuôn mặt của Thiên Chúa giàu lòng tha thứ và xót thương.

Sau cuộc hoán cải, những chủ đề về đau khổ, bệnh tật và việc chăm sóc người nghèo, người bệnh trở thành nét nổi bật trong cuộc đời ngài. Một dung mạo khác dần in đậm nơi Thánh Camillô: chính là khuôn mặt Đức Kitô, Đấng đã tỏ mình cho ngài và Đấng mà ngài không ngừng khám phá nơi những người đau yếu. Dù các sách hạnh thánh thường trình bày cuộc hoán cải như một biến cố xảy ra vào một thời điểm xác định – ngày 2 tháng 2 năm 1575 – nhưng thực ra đó là một tiến trình kéo dài suốt cuộc đời. Kể từ khi cảm nghiệm được tình yêu Thiên Chúa, Thánh Camillô đã nhận lãnh “một cú đánh sâu thẳm đến nỗi suốt cuộc đời còn lại, ngài luôn mang trong tim ký ức và dấu ấn của biến cố ấy.”

Thánh Camillô hướng ánh nhìn vào nội tâm, và chính tại đó ngài khám phá điều quan trọng nhất trong đời mình: một bên là thân phận tội lỗi, khốn cùng của chính mình; bên kia là một Thiên Chúa vẫn yêu thương ngài vô điều kiện. Có lẽ đây là lần đầu tiên Thánh Camillô nhìn Thiên Chúa bằng một ánh mắt hoàn toàn mới và bắt đầu khám phá khuôn mặt đích thực của Người – một khuôn mặt luôn vượt trên mọi kế hoạch, ý tưởng, hình ảnh và lý tưởng của con người.

Kể từ khi để cho khuôn mặt Thiên Chúa tỏa sáng bằng chính ánh sáng của Người, Thánh Camillô đã bị cuốn hút cách mãnh liệt.

Ngài khám phá rằng Thiên Chúa là Thiên Chúa chứ không phải con người; Người không thể bị giới hạn trong những khuôn khổ chật hẹp của suy nghĩ chúng ta; Người luôn là sự mới mẻ, luôn làm con người ngạc nhiên; tư tưởng của Người không phải là tư tưởng của chúng ta.

Sự hiểu biết đích thực của Thánh Camillô về Thiên Chúa chính là kinh nghiệm về lòng thương xót vượt quá mọi niềm hy vọng. Kinh nghiệm thiêng liêng của ngài được ghi dấu bởi ý thức mới mẻ về những giới hạn và tội lỗi của bản thân. Ngài chuyển từ ước muốn "cứu lấy chính mình" sang khát vọng "đánh mất mạng sống mình vì Thiên Chúa."

Những điều từng làm thỏa mãn trái tim và đáp ứng các nhu cầu của ngài nay trở nên nhỏ bé trước cách nhìn mới về bản thân trong ánh sáng Thiên Chúa. Tuy nhiên, chính sự giới hạn ấy lại trở thành cơ hội để được cứu độ, để hiến dâng và hy sinh chính mình. Trước đây, Thiên Chúa được đặt vào vị trí để đáp ứng những mong muốn của con người; giờ đây, Thánh Camillô khám phá một Thiên Chúa không chiều theo những ước muốn ấy, nhưng thông truyền cho con người chính những ước muốn của Người: "Tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các ngươi." Thiên Chúa thách thức, khuấy động và tạo nên một sự căng thẳng tích cực, mời gọi con người không còn tìm kiếm ý riêng mình, nhưng khao khát điều Thiên Chúa mong muốn. Ở bình diện hiện sinh, đây là một cuộc "cách mạng Copernicus": Thánh Camillô đưa chính mình ra khỏi trung tâm vũ trụ và đặt Thiên Chúa trở lại đúng vị trí của Người.

Qua hành trình của Thánh Camillô, chúng ta hiểu rằng hoán cải thường không phải là một biến cố phi thường hay phép lạ tức thời, nhưng là một tiến trình thanh luyện và thay đổi tận căn cách nhìn cuộc sống. Đó là cuộc chuyển đổi từ ảo tưởng sang cuộc gặp gỡ, từ những khát vọng của bản thân sang khát vọng của Thiên Chúa, từ một kinh nghiệm thiêng liêng giả tạo đến một kinh nghiệm đích thực.

Thánh Camillô mời gọi chúng ta vượt qua những gì chỉ là bề ngoài, biết nhìn lại chính mình dưới chân Thập giá và để cho Lời Chúa dẫn chúng ta đến với sự thật.

Tiếng gọi của tình yêu đích thực luôn đặt ra những câu hỏi cấp bách: Tôi thực sự đang tìm kiếm điều gì trong việc phục vụ người bệnh? Tôi đang làm gì? Tôi làm điều ấy cho ai? Ai đang thúc đẩy tôi làm điều này? Thực sự tôi đang hiến dâng thời gian, sức lực và cuộc đời mình cho ai?

Nếu câu trả lời của chúng ta không vượt lên khỏi bề ngoài của những việc tốt mà người khác nhìn thấy; nếu đằng sau những niềm vui và sự hài lòng vốn nâng đỡ chúng ta mỗi ngày không xuất hiện câu trả lời duy nhất là: "Tôi hiến thân vì Đức Kitô chịu đóng đinh", thì chúng ta đang tự đánh lừa chính mình, và có lẽ cả người khác nữa.

Nếu câu trả lời hiện sinh – được thể hiện qua lối sống và những chọn lựa bình dị hằng ngày – không phải là "vì Đức Kitô chịu đóng đinh", thì cuối cùng nó sẽ chỉ còn là "vì chính tôi." Những ai bước theo con đường của lòng thương xót vì tình yêu chân thật dành cho Thiên Chúa chắc chắn sẽ phải trải qua đau khổ, thử thách và yếu đuối.

Thử thách và giới hạn là điều bình thường khi chúng ta để cho "tiếng nói của Thập giá" thấm sâu vào cuộc đời mình.

Thực vậy, Thiên Chúa dường như vẫn để lại nơi chúng ta những yếu đuối; Người để lại "cái dằm" gây đau đớn ấy như một phương thuốc chống lại tính kiêu ngạo của chúng ta, "để chúng ta khỏi tự cao" (x. 2 Cr 12,7) vì những điều tốt mình làm, và để trong khi tìm kiếm những phần thưởng hay sự thỏa mãn, chúng ta không đánh mất "viên ngọc quý là đức ái."

Khánh thành bệnh viện mới tại Haiti

Sự kiện khánh thành bệnh viện tại thành phố Jérémie là một lời đáp trả mang tính nhân đạo và cũng là một hành động liên đới trước cuộc khủng hoảng chưa từng có về ngành y tế đang tác động đến một cộng đồng dân cư hết sức mong manh và dễ bị tổn thương. **Maria Chiara Sabato**

Ngày 12 tháng 7, tại Jérémie, một thành phố ven biển của Haiti, Bệnh viện Thánh Camillô đã chính thức được khánh thành với Thánh lễ do Đức cha Joseph Gontrand Decoste, Giám mục giáo phận, chủ sự.

Bệnh viện sẽ do bốn linh mục Camillô đảm trách, đồng thời hoạt động trong sự phối hợp chặt chẽ với các anh em tại Bệnh viện Thánh Camillô ở Port-au-Prince cùng đội ngũ nhân viên y tế của bệnh viện này.

Được người dân địa phương mong đợi từ lâu, bệnh viện ra đời để đáp ứng một nhu cầu chăm sóc sức khỏe hết sức cấp thiết. Chỉ một ngày sau lễ khánh thành, đã có 200 bệnh nhân đến khám và điều trị.

Hiện nay, bệnh viện vẫn chưa đưa toàn bộ các dịch vụ vào hoạt động vì công trình vẫn đang trong giai đoạn hoàn thiện. Trong giai đoạn đầu, các khoa Tiết niệu, Da liễu, Nhi khoa, Sản khoa và Ngoại khoa, cùng với khám bệnh tổng quát, sẽ được đưa vào hoạt động. Bệnh viện cũng được trang bị phòng xét nghiệm và khu phẫu thuật hiện đại cùng với hai phòng mổ có trang bị đầy đủ.

Tham dự lễ khánh thành có đông đảo đại diện các cơ quan dân sự, cùng với các tu sĩ Camillô, trong đó có: Cha Verna Créus, Giám đốc Bệnh viện Thánh Camillô; Cha Erwann Jean-Marie, Bề trên Miền; Ông Boutroce Gally Pierre, Giám đốc Sở Y tế tỉnh Grand'Anse.

Việc đưa Bệnh viện Thánh Camillô tại Jérémie vào hoạt động là một đáp ứng cụ thể trước cuộc khủng hoảng y tế nghiêm trọng đang ảnh hưởng đến một bộ phận dân cư dễ bị tổn thương. Đồng thời, đây cũng là một dấu chỉ sống động của tinh thần liên đới và sứ mạng phục vụ người bệnh mà Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân tiếp tục thực hiện giữa những hoàn cảnh khó khăn nhất.

Mừng Kim khánh hiện diện của Dòng Camillô tại Kenya Ban Truyền thông

Năm 1976, những tu sĩ Camillô đầu tiên đặt chân đến Kenya, mở đầu cho sự hiện diện của Dòng tại quốc gia Đông Phi này. Sau 50 năm, các cộng đoàn Camillô tại Kenya hân hoan cử hành Năm Thánh Kim Khánh. Các hoạt động mừng kỷ niệm được khai mạc vào ngày 31 tháng 5 tại Caledonia với chương trình “Kim Khánh Mini” (Mini Golden Jubilee) và sẽ khép lại vào ngày 29 tháng 9, với sự hiện diện của Cha Pedro Tramontin, Bề trên Tổng quyền Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân.

Điểm nhấn của Kim Khánh Mini là Thánh lễ Tạ ơn được cử hành ngày 31 tháng 5 năm 2026 tại Nhà Caledonia, còn được gọi là Nhà Boleck, mang tên Cha Bolech M.I., người đã xây dựng cơ sở này vào năm 1979.

Vị khách danh dự của ngày lễ là Cha Paolo Guarise, tu sĩ Camillô cao niên nhất hiện đang phục vụ tại Kenya và cũng là một trong những vị tiên phong của sứ vụ Camillô tại quốc gia này. Trong bài giảng, ngài nhấn mạnh vai trò nền tảng của cộng đoàn Caledonia trong lịch sử phát triển của Dòng Camillô tại Kenya.

Hoạt động đầu tiên tại đây là Procura, trung tâm tiếp nhận và hỗ trợ cho những người đến Kenya để phục vụ, gồm các tu sĩ, bác sĩ và thiện nguyện viên, trên đường từ Sân bay Nairobi đến Bệnh viện Tabaka.

Đây cũng là nơi tiếp nhận các thiết bị y tế được gửi từ Ý sang để phục vụ công tác chăm sóc người bệnh. Từ cộng đoàn Caledonia, sứ vụ Tuyên úy bệnh viện của Dòng tại Kenya đã được hình thành, với các tuyên úy được cử đến phục vụ tại nhiều bệnh viện lớn như: Bệnh viện Quốc gia Kenyatta; Bệnh viện Nairobi; Bệnh viện Tâm thần Mathare; Bệnh viện Các bệnh Truyền nhiễm (IDH).

Năm 2001, cộng đoàn Caledonia thành lập Trung tâm Đào tạo Mục vụ Chăm sóc Bệnh nhân dành cho nhân sự Mục vụ Bệnh nhân (Pastoral Care Training Center for Ministers of the Infirm). Cho đến nay, trung tâm vẫn tích cực đào tạo giáo dân và tu sĩ đang phục vụ trong lãnh vực mục vụ chăm sóc người bệnh.

Bên cạnh các hoạt động y tế và đào tạo, Dòng Camillô còn đảm nhận công tác mục vụ giáo xứ: từ năm 2012, phụ trách Giáo xứ Ndundu; từ năm 2015, tiếp nhận thêm Giáo xứ Kwihota. Hiện nay, Dòng Camillô hiện diện tại bốn giáo phận của Kenya: Giáo phận Kisii, với Bệnh viện Tabaka; Tổng Giáo phận Nairobi, với Chủng viện và Nhà Boleck; Giáo phận Homa Bay, với Bệnh viện Karungu; Giáo phận Mombasa.

Cộng đoàn Camillô tại Kenya hiện gồm Nhà Boleck là trụ sở chính cùng ba cộng đoàn trực thuộc: Cộng đoàn tại Bệnh viện Mater Misericordiae; Cộng đoàn tại Giáo xứ Thánh Phêrô, Kwihota; Cộng đoàn tại Giáo xứ Đức Maria Phù hộ Các Giáo hữu.

Khủng hoảng môi trường: Con đường phục hồi bắt đầu từ nữ giới

Ban Truyền Thông

Ngày 24 tháng 6, Cha Aris Miranda, Giám đốc CADIS International, đã tham dự hội nghị “Tiếp cận toàn diện về sức khỏe” do Caritas International tổ chức. Trong bài tham luận, ngài phân tích mối liên hệ chặt chẽ giữa ba cuộc khủng hoảng lớn của thời đại: biến đổi khí hậu, sức khỏe của hành tinh và tình trạng di cư cưỡng bức.

Cha Miranda đặt vấn đề về những phương thức cứu trợ truyền thống theo mô hình từ trên xuống, đồng thời đề xuất một hướng tiếp cận mới mà ngài gọi là “hệ sinh thái toàn diện của sự chữa lành” (integral ecology of healing). Theo quan điểm này, sức khỏe thể chất, tinh thần và đời sống thiêng liêng là những chiều kích không thể tách rời của phẩm giá con người.

Một nội dung trọng tâm của bài tham luận là chỉ ra rằng các cuộc khủng hoảng về môi trường và xã hội – chính trị đã bộc lộ những khoảng trống sâu sắc trong cơ cấu phát triển, đặc biệt tác động đến nền kinh tế phi chính thức và các cộng đồng bên lề xã hội.

Các nghiên cứu sau những hiện tượng thời tiết cực đoan cho thấy người lao động trong khu vực kinh tế phi chính thức – mà phần lớn là phụ nữ – phải đối diện với nhiều trở ngại nhất trên hành trình phục hồi cả về kinh tế lẫn tâm lý.

Từ kinh nghiệm thực tiễn của CADIS, Cha Miranda khẳng định rằng việc bắt đầu từ phụ nữ và trao cho họ vai trò chủ thể trong việc ứng phó với khủng hoảng sẽ tạo nên một tương lai bền vững, nhân bản và được phục hồi từ chính nền tảng của cộng đồng.

Để minh họa, ngài giới thiệu ba mô hình thành công. Philippines: Phụ nữ dẫn dắt cộng đồng ứng phó biến đổi khí hậu. Tại các khu dân cư nghèo ở thành phố Cebu (Philippines), thay vì chỉ tiếp nhận viện trợ một cách thụ động, phụ nữ địa phương đã thành lập các nhóm cộng đồng để trực tiếp đánh giá những nguy cơ do biến đổi khí hậu gây ra. Các nhóm này đã: xây dựng quy trình phòng cháy chữa cháy cho khu dân cư; loại bỏ những điểm cản trở dòng chảy nhằm giảm nguy cơ ngập lụt theo mùa; chủ động làm việc với chính quyền địa phương để thúc đẩy việc đầu tư các công trình hạ tầng mang tính lâu dài.

Kenya: Trao quyền cho phụ nữ trong quản lý nguồn nước

Tại Kenya, CADIS tập trung vào dự án khôi phục giếng nước Wajir. Sáng kiến này đã giúp gần 4.000 người dân thoát khỏi tình trạng phải phụ thuộc vào nguồn nước được vận chuyển bằng xe bồn với chi phí cao và thiếu ổn định. Song song với việc phục hồi giếng nước, CADIS còn tổ chức các khóa đào tạo về sử dụng nước hợp lý (Rational Use of Water – RUW) và thành lập ban quản lý do phụ nữ địa phương điều hành, chịu trách nhiệm quản trị và vận hành lâu dài công trình.

Ba Lan: Đồng hành cùng phụ nữ tị nạn Ukraine

Sau khi chiến sự tại Ukraine bùng nổ vào năm 2022, Tỉnh Dòng Ba Lan đã nhanh chóng tiếp nhận và điều hành các trung tâm đón tiếp đầu tiên tại Ga Trung tâm Warsaw.

Tại đây, CADIS đã: thiết lập không gian làm việc chung (coworking space); cung cấp dịch vụ hỗ trợ tâm lý cho phụ nữ phải di tản; tổ chức các khóa học ngôn ngữ chuyên sâu và đào tạo nghề. Nhờ chương trình này, 95% phụ nữ tị nạn có tay nghề được CADIS hỗ trợ đã có thể hòa nhập thành công vào thị trường lao động.

Đặt phụ nữ vào trung tâm của tiến trình phục hồi. Từ những kinh nghiệm thực tế ấy, các diễn giả đã đưa ra một đề xuất mang tính đổi mới: đặt phụ nữ vào vị trí trung tâm của tiến trình phục hồi tâm lý – xã hội và sinh thái trên toàn thế giới.

Đề xuất này đã được hội nghị đón nhận. Kết thúc hội nghị, Caritas International kêu gọi thể chế hóa vai trò lãnh đạo của phụ nữ ở cấp cơ sở, đồng thời khuyến khích các đại biểu trao trực tiếp nguồn lực và quyền ra quyết định cho các nhóm phụ nữ, cả trong các giáo xứ lẫn trong các tổ chức xã hội dân sự.

Ấn bản mới

Đặc sủng và tinh thần Camillô: Gương sáng của các Chứng nhân Bác ái xưa và nay

Cha Felice De Miranda

Các vị tử đạo của đức ái (Martyrs of Charity) là những tu sĩ Camillô đã hy sinh mạng sống trong khi chăm sóc những bệnh nhân mắc các bệnh truyền nhiễm. Theo một tài liệu được Nhà Xuất bản Vatican công bố năm 1886, Dòng Camillô đã có hơn 300 vị tử đạo của đức ái.

Trong cuốn sách này, Cha Felice De Miranda thuật lại một số biến cố dịch bệnh quan trọng nhất mà các tu sĩ Camillô đã phải đối diện và phục vụ bằng chính mạng sống của mình. Trong đợt dịch hạch tại Milano năm 1630, 17 tu sĩ Camillô đã qua đời khi phục vụ tại các bệnh viện cách ly của thành phố. Đến đợt dịch hạch tại Napoli (1656–1657), gần như toàn bộ cộng đoàn Camillô tại đây – khoảng 90 tu sĩ – đã hy sinh trong lúc chăm sóc các bệnh nhân. Tại Messina, trong trận dịch hạch năm 1743, 26 tu sĩ Camillô của cộng đoàn địa phương đã hiến dâng mạng sống cho đến hơi thở cuối cùng. Trong số đó có nhiều tập sinh đã xin được khấn dòng sớm để có thể chính thức tham gia phục vụ người bệnh. Tương tự, trong các đợt bùng phát bệnh đậu mùa, sốt phát ban và dịch tả xảy ra tại Roma, Firenze, Verona và Bucchianico từ thế kỷ XVIII đến thế kỷ XIX, nhiều tu sĩ Camillô khác cũng đã qua đời khi tận tụy phục vụ bệnh nhân, trở thành những Vị tử đạo của đức ái. Trong Dòng, danh tiếng về sự thánh thiện của các tu sĩ này vẫn được gìn giữ nguyên vẹn suốt hơn bốn thế kỷ qua, như một minh chứng sống động cho sự thánh thiện của các ngài.

Dòng Camillô chăm sóc bệnh nhân HIV/AIDS tại Thái Lan

Ban Truyền Thông

Ngày 27 tháng 6 năm 2026, Trung tâm Xã hội Camillô tại Rayong đã tổ chức lần thứ 12 chương trình "Bridge of Hope" (Nhịp cầu Hy vọng). Đây là một hoạt động nhằm khuyến khích cộng đồng chung tay hỗ trợ trẻ em và thanh thiếu niên có hoàn cảnh khó khăn, đồng thời tạo nên một không gian chan chứa hy vọng, niềm vui và tình thần sẻ chia.

Tuy nhiên, xét theo dòng lịch sử, đây chỉ là hoạt động mới nhất của một trung tâm chăm sóc bệnh nhân AIDS vừa kỷ niệm 30 năm thành lập.

Nguồn gốc thực sự của sứ vụ Camillô trong lĩnh vực HIV/AIDS bắt đầu vào đầu năm 1993, khi Đại hội của St. Camillus Foundation giao cho Cha Giovanni Contarin tìm hiểu những cách thức để đáp ứng nhu cầu ngày càng cấp bách của những người nhiễm HIV và bệnh nhân AIDS.

Cha Giovanni đã gia nhập đội ngũ của Bệnh viện Bamrasnaradura tại Nonthaburi, bệnh viện chuyên điều trị các bệnh truyền nhiễm. Tại đây, ngài thường xuyên thăm viếng bệnh nhân và thành lập một hội dành cho những người nhiễm HIV mang tên "Ánh nến sự sống" (The Light of the Candle for Life).

Ngày 14 tháng 11 năm 1993, cùng với các cộng sự, ngài khai trương một trung tâm đầu tiên với 17 giường bệnh và một khu dành cho các hoạt động giáo dục. Trung tâm được đặt tại Soi Rewadi số 24, cách bệnh viện chỉ khoảng năm phút di chuyển.

Cha Contarin kể lại: "Các hoạt động của chúng tôi rất đa dạng. Chúng tôi tư vấn cá nhân và theo nhóm cho thân nhân bệnh nhân; thăm viếng người hấp hối; đồng hành với những người bị bỏ rơi trong bệnh viện và không thể trở về nhà; chăm sóc những bệnh nhân không còn khả năng đi lại do lao hoặc nhiễm nấm; đồng thời giúp những ai mong muốn được trở về với gia đình để qua đời trong vòng tay yêu thương của người thân."

Mỗi tháng, trung tâm đều tổ chức những chuyến xe đưa các bệnh nhân từ Bangkok trở về quê nhà, có khi phải vượt qua hàng trăm kilômét. Cha Giovanni chia sẻ: "Chúng tôi dừng lại tại từng gia đình để giải thích tình trạng của người bệnh và thuyết phục họ đón nhận người thân đang hấp hối trở về chăm sóc. Phần lớn họ là những người trẻ từ các tỉnh lên Bangkok làm việc hoặc nhập viện trong tình trạng nhiễm trùng nặng. Vào thời điểm ấy, bệnh viện này gần như là hy vọng duy nhất của họ tại Thái Lan."

Trung tâm đầu tiên chỉ hoạt động được hai năm bốn tháng rồi buộc phải đóng cửa.

Cha Giovanni nhớ lại: "Sau nhiều vụ tấn công bạo lực, chúng tôi buộc phải đóng cửa nơi tạm trú. Tôi bắt đầu tìm kiếm một mảnh đất hoặc một ngôi nhà ở nơi thích hợp hơn. Tôi không muốn phải chạy trốn đến một nơi hẻo lánh chỉ để tiếp tục công việc của mình."

Trong nhiều lựa chọn, ngài quyết định sử dụng một khu đất rộng 8.000 m² tại Rayong, vốn đã được hiến tặng cho St. Camillus Foundation từ vài năm trước.

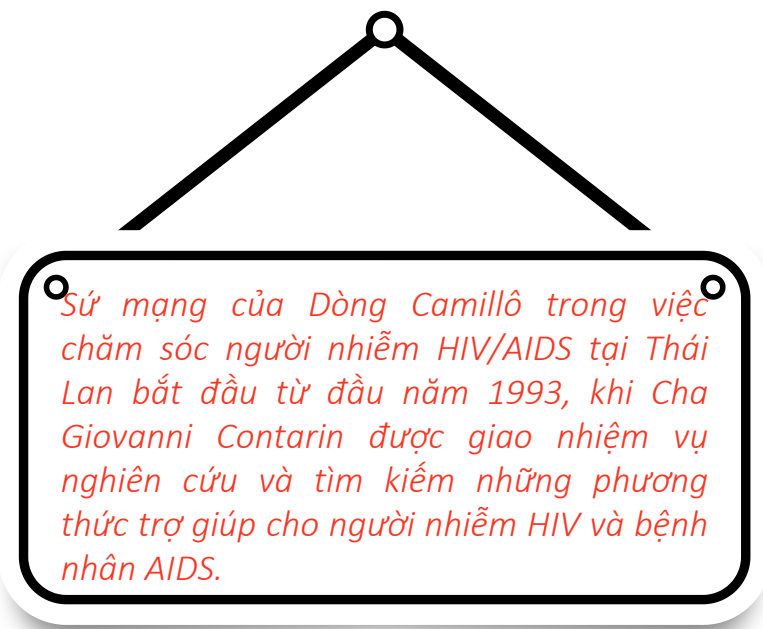
Chính tại đây, Trung tâm Camillô Rayong ngày nay đã được hình thành.

Hiện nay, ngoài cơ sở chính, trung tâm còn có hai chi nhánh tại Maptaput và Bankhai, đang chăm sóc khoảng 120 người, gồm: trẻ mồ côi và thanh thiếu niên nhiễm HIV; người trưởng thành nhiễm HIV hoặc mắc AIDS giai đoạn cuối; người khuyết tật sống chung với HIV.

Trung tâm cũng có phòng tư vấn với một nhóm chuyên trách tổ chức các chương trình giáo dục về phòng ngừa và bảo vệ sức khỏe tại các trường học và nhà máy.

Ngay từ những ngày đầu, nhiệm vụ chính của Trung tâm Rayong là chăm sóc các bệnh nhân giai đoạn cuối tại Đơn vị Chăm sóc Giảm nhẹ (Palliative Care Unit – PCU). Cha Contarin cho biết: "Sau này, chúng tôi đã xây dựng chiến lược riêng phù hợp với các hướng dẫn của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) và UNAIDS, đồng thời cộng tác trong dự án 'Lồng ghép các hoạt động ngoài lĩnh vực y tế (bệnh viện và phòng khám) nhằm giải quyết vấn đề HIV/AIDS trong xã hội Thái Lan.'"

Ngày nay, Trung tâm Camillô Rayong đang điều phối: Ủy ban Công giáo về AIDS tại Thái Lan; CAPCHA (Catholics and AIDS in Asia-Pacific) – Mạng lưới Công giáo về HIV/AIDS khu vực châu Á – Thái Bình Dương. Nhờ đó, trung tâm đã thiết lập mối liên kết với hàng trăm sáng kiến và dự án có cùng mục tiêu: giảm kỳ thị và phân biệt đối xử đối với người nhiễm HIV/AIDS; tạo điều kiện tiếp cận thuốc kháng vi-rút (ARV); chăm sóc trẻ em mồ côi do HIV/AIDS; giáo dục cộng đồng về phòng ngừa, bảo vệ sức khỏe và lối sống lành mạnh, phù hợp với các giá trị Kitô giáo và truyền thống văn hóa Thái Lan.

Sứ mạng của Dòng Camillô trong việc chăm sóc người nhiễm HIV/AIDS tại Thái Lan bắt đầu từ đầu năm 1993, khi Cha Giovanni Contarin được giao nhiệm vụ nghiên cứu và tìm kiếm những phương thức trợ giúp cho người nhiễm HIV và bệnh nhân AIDS.

Trao Giải thưởng Địa Trung Hải lần thứ III

Ban Truyền Thông

Ngày 14 tháng 6 năm 2026, tại San Giovanni Rotondo (tỉnh Foggia, Ý), đã diễn ra Giải thưởng Địa Trung Hải “Thánh Camillô de Lellis” vùng Puglia lần thứ III.

Giải thưởng nằm trong khuôn khổ dự án cấp quốc gia “Người đã chăm sóc ông ấy” (He Took Care of Him), một sáng kiến nhằm đồng hành và hỗ trợ những người đang trải qua mất mát và tang chế. Chương trình do Tỉnh Dòng Camillô Nam Ý tổ chức, phối hợp với Diễn đàn Y tế Địa Trung Hải (Mediterranean Health Forum), Hội Misericordie San Giovanni Rotondo cùng nhiều cơ quan, tổ chức và hiệp hội đang hoạt động trong các lĩnh vực chăm sóc sức khỏe, bác ái và liên đới xã hội.

Trong buổi lễ, Ban Tổ chức đã trao giải thưởng tập thể và cá nhân cho những người, tổ chức và cơ quan có nhiều đóng góp nổi bật trong các lĩnh vực: chăm sóc sức khỏe; hoạt động thiện nguyện; bảo trợ xã hội; nghiên cứu khoa học; chăm sóc và trợ giúp người yếu thế; phát triển con người.

Các giải thưởng được xét trao thông qua một quy trình tuyển chọn nghiêm ngặt, dành cho: các chuyên gia trong lĩnh vực y tế và xã hội; các tình nguyện viên; các tổ chức và hiệp hội đang hoạt động trong lĩnh vực y tế – xã hội và nhân đạo.

Giải thưởng này được Cha Francesco De Rienzo, M.I. sáng lập vào năm 2003 tại miền Bắc nước Ý. Ba năm gần đây, kể từ khi ngài chuyển đến vùng Gargano, giải thưởng cũng được tổ chức thường niên tại đây.

Trong kỳ trao giải năm nay, ở nhiều hạng mục khác nhau, 64 cá nhân và tổ chức đã được vinh danh, bao gồm: các hội bệnh nhân; các sĩ quan lực lượng Carabinieri; các Ủy ban Hội Chữ thập đỏ; các tổ chức bác ái; các bác sĩ; điều dưỡng; chuyên gia tâm lý; cùng nhiều nhân viên y tế và chuyên viên chăm sóc sức khỏe khác.

Bệnh viện Thánh Camillô tại Calbayog (Philippines) kỷ niệm 30 năm phục vụ

Ban Truyền Thông

Ngày 25 tháng 5 năm 2026, Bệnh viện Thánh Camillô tại Calbayog, Philippines, đã chính thức khởi động chuỗi hoạt động kỷ niệm 30 năm thành lập, đánh dấu ba thập kỷ tận tụy phục vụ trong lĩnh vực chăm sóc sức khỏe với lòng nhân ái và cam kết không ngừng dành cho cộng đồng.

Các hoạt động mừng kỷ niệm mở đầu bằng Thánh lễ trọng thể nhân dịp mừng sinh nhật Thánh Camillô de Lellis.

Trong bầu khí linh thiêng ấy, mọi người cùng dâng lời tạ ơn Thiên Chúa vì muôn vàn hồng ân mà bệnh viện đã nhận được suốt chặng đường ba mươi năm qua, đồng thời tái khẳng định quyết tâm tiếp tục sứ mạng chữa lành của Đức Kitô qua việc cung cấp các dịch vụ y tế nhân đạo, chất lượng và luôn lấy người bệnh làm trung tâm.

Sau Thánh lễ, một đoàn rước mừng lễ đã diễn ra trên các đường phố của thành phố Calbayog, do Đội Trống và Kèn (Drum and Lyre Corps) của Trường Trung học Quốc gia Calbayog (CCNHS) dẫn đầu. Những màn trình diễn sôi động của các em học sinh đã mang đến bầu khí vui tươi, rộn ràng và đầy sức sống cho ngày hội.

Trong chương trình, các tham dự viên đã cùng nhìn lại hành trình phát triển của bệnh viện qua một video kỷ niệm, giới thiệu những dấu mốc và thành tựu nổi bật trong suốt ba mươi năm hoạt động.

Tiếp đó là nghi thức tái cam kết, trong đó toàn thể bệnh viện một lần nữa khẳng định quyết tâm tiếp tục theo đuổi mục tiêu chăm sóc sức khỏe chất lượng cao bằng tinh thần phục vụ đầy lòng trắc ẩn.

Một trong những điểm nhấn của ngày lễ là: Trao giải cuộc thi thiết kế biểu trưng (logo) nhân dịp kỷ niệm 30 năm thành lập bệnh viện; Tuyên dương và trao kỷ niệm chương cho các nhân viên đã gắn bó lâu năm và có nhiều đóng góp cho sự phát triển của bệnh viện.

Ngày kỷ niệm không chỉ là dịp nhìn lại những thành quả đã đạt được, mà còn thể hiện tinh thần đoàn kết của toàn thể đại gia đình Bệnh viện Thánh Camillô Calbayog, đồng thời tái khẳng định sứ mạng lâu dài của bệnh viện: cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe chất lượng với phương châm “đặt trái tim vào đôi tay phục vụ”

Mừng những ơn gọi mới trong tháng kính Thánh Camillô

Ban Truyền Thông

Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân tiếp tục phát triển nhờ lòng nhiệt thành của những người trẻ quảng đại chọn bước theo Đức Kitô để phục vụ người bệnh theo tinh thần và Luật sống của Thánh Camillô. Những lễ truyền chức và tuyên khấn đang diễn ra tại nhiều nơi trên thế giới trong những ngày này là minh chứng sống động cho sức sống của ơn gọi Camillô, làm phong phú toàn thể Gia đình Camillô.

Truyền chức linh mục tại Benin

Ngày 14 tháng 7, tại Giáo xứ Thánh Antôn ở Zogbo, Cotonou (Benin), năm anh em Camillô đã được lãnh nhận thánh chức linh mục, gồm: Cha Rodrigue, Cha Emmanuel, Cha François, Cha Alfred và Cha Romus. Thánh lễ truyền chức do Đức Tổng Giám mục Rubén Mainardi, Sứ thần Tòa Thánh tại Benin và Togo, chủ sự.

Khẩn trọng tại Uganda

Đại lễ kính Thánh Camillô cũng mang lại nhiều hoa trái tại Uganda, ngày 14 tháng 7, cộng đoàn long trọng cử hành lễ khẩn trọng của thầy Papa Moise Tabhase, quê tại Giáo phận Isiro-Niagara (Cộng hòa Dân chủ Congo). Thánh lễ được cử hành tại Nhà Triết học Thánh Camillô ở Kimaka Jinja trong bầu khí tràn đầy niềm vui và lòng tạ ơn. Trong buổi lễ có sự hiện diện của: Cha Anthoni Kunnel, Bề trên Tỉnh Dòng Ấn Độ; Cha Bacil, Cố vấn Tỉnh Dòng; Cha Vincent, Bề trên Miền Dòng Ireland, đang có chuyến thăm mục vụ tại vùng truyền giáo.

Newly ordained Camillian Priests in Benin-Togo

Khẩn tạm tại Kenya

Ngày 12 tháng 7, tại Karungu (Kenya), ba tập sinh đã tuyên khấn lần đầu trong Dòng. Thánh lễ do Cha Dominic Mwanzia, Bề trên Miền, chủ sự, nằm trong khuôn khổ các hoạt động mừng 50 năm Dòng Camillô hiện diện tại Kenya. Cha Dominic chia sẻ: "Năm Thánh này đang sinh nhiều hoa trái trên nhiều phương diện." Ba tu sĩ vừa tuyên khấn là: Peter Arege, Clinton Ongeru và Caroli Omondi. Với ba lời khấn mới này, Miền Kenya hiện có 40 tu sĩ.

Ơn gọi mới tại Indonesia

Ngày 12 tháng 7, Miền Indonesia thuộc Tỉnh Dòng Philippines đã long trọng cử hành lễ khấn tạm của mười tập sinh. Nghi thức diễn ra tại Nhà Tập Thánh Camillô ở Kupang, do Cha Ignasius Sibar, Bề trên Miền, chủ sự. Mười tu sĩ tuyên khấn gồm: Adam Yordan L. Tamukun, Berno Jani, Daniel Labatar, Karifansius Firman, Mark Craig P. Oguing, Pilipus Benizi Jindung, Vince Neil Aguirre, Yohanes Adi Cajambo, Yohanes Arnoldus Sandri, Zakarias Bria

Khẩn lần đầu tại Việt Nam

Tại Việt Nam, nhân dịp lễ kính Thánh Camillô, cộng đoàn cũng hân hoan cử hành lễ khấn đầu tiên của hai tu sĩ trẻ: Vicente Tùng và Giuse Tín. Niềm vui của ngày lễ càng thêm trọn vẹn khi cộng đoàn cũng chào đón một tu sĩ Camillô trẻ trở lại Dòng sau một thời gian phân định ơn gọi.

Trong bầu khí phụng vụ mừng kính Thánh Camillô de Lellis, các cộng đoàn Camillô trên khắp thế giới đã cùng làm chứng cho một sức sống ơn gọi đang không ngừng lớn mạnh, vượt qua mọi biên giới văn hóa và địa lý. Các lễ truyền chức linh mục, khấn trọng và khấn tạm được cử hành tại châu Phi và châu Á cho thấy đặc sủng Camillô vẫn tiếp tục thu hút nhiều người trẻ quảng đại dâng thân.

Solemn Profession in Uganda

Newly Professed members in Kenya

Newly Professed members in Indonesia

Newly Professed members in Vietnam

Cha Luis María Landa Unanue (1940–2026)

Tỉnh Dòng Tây Ban Nha xin phó dâng linh hồn Cha Luis María Landa Unanue, tu sĩ linh mục Camillô, cho lòng thương xót của Thiên Chúa Cha. Ngài đã được Chúa gọi về vào sáng ngày 01 tháng 7 năm 2026, tại cộng đoàn Sant Pere de Ribes (Barcelona), hưởng thọ 86 tuổi.

Chúng ta tạ ơn Thiên Chúa vì hồng ân cuộc đời của Cha, vì sự tận hiến trong thiên chức linh mục và lòng trung thành phục vụ Đức Kitô nơi người bệnh. Với đời sống đơn sơ và quảng đại, Cha đã sống trọn vẹn đặc sủng của Thánh Camillô de Lellis.

Tin Cha qua đời để lại niềm tiếc thương cho tất cả những ai đã cùng Cha chia sẻ hành trình đức tin và sứ vụ. Tuy nhiên, niềm hy vọng Kitô giáo soi sáng giây phút này bằng xác tín rằng người đã hiến trọn đời mình để phục vụ Đức Kitô nơi người đau yếu nay được hưởng hạnh phúc trong vòng tay của Đức Kitô Phục Sinh. Như Thánh Phaolô viết: "Dù sống hay chết, chúng ta đều thuộc về Chúa. Vậy nếu chúng ta sống là sống cho Chúa; mà nếu chúng ta chết cũng là chết cho Chúa." (Rm 14,7-9)

Cha Luis María Landa Unanue sinh ngày 21 tháng 6 năm 1940 tại Zumárraga (Tây Ban Nha). Ngay từ nhỏ, Cha đã cảm nhận lời mời gọi bước theo Chúa trong đời sống linh mục. Sau thời gian học tại Đại chủng viện Giáo phận Bilbao, Cha tốt nghiệp Thần học tại Đại học Deusto và được truyền chức linh mục ngày 04 tháng 7 năm 1973. Những năm đầu đời linh mục, Cha phục vụ tại Giáo phận San Sebastián, đảm nhận sứ vụ cha sở và tuyên úy bệnh viện. Chính nơi đây, Cha khám phá khuôn mặt của Đức Kitô nơi những con người đau khổ và yếu đuối.

Kinh nghiệm mục vụ ấy đã đưa Cha đến với một ơn gọi gắn liền với người bệnh. Trong thời gian làm tuyên úy bệnh viện tại Ghana, cộng tác với Dòng Thánh Gioan Thiên Chúa, Cha càng xác tín hơn về ơn gọi dâng hiến cuộc đời để phục vụ người đau yếu. Ý thức rằng việc chăm sóc người bệnh đòi hỏi chuyên môn và sự chuẩn bị nghiêm túc, Cha tiếp tục theo học các chuyên ngành: Điều dưỡng; Kỹ thuật trợ lý lâm sàng; Chuyên khoa Lão khoa. Nhờ đó, Cha kết hợp kiến thức chuyên môn với một tâm hồn thấm đượm Tin Mừng.

Được linh hứng bởi đặc sủng của Thánh Camillô, năm 1990, Cha gia nhập Dòng Tá viên Mục vụ Bệnh nhân. Năm 1991, Cha tuyên khấn tạm. Năm 1994, Cha tuyên khấn trọn đời tại Vagues (Argentina), chính thức hiến trọn cuộc đời để phục vụ Đức Kitô hiện diện nơi người bệnh.

Argentina là nơi Cha gắn bó lâu dài nhất trong sứ vụ Camillô.

Tại cộng đoàn Vagues, Cha phục vụ trong công tác mục vụ y tế và đào tạo các tiền tập sinh. Sau đó, với cương vị tuyên úy tại Bệnh viện Ung bướu Ángel H. Roffo ở Buenos Aires, Cha đã đồng hành với biết bao bệnh nhân và gia đình họ trong những thời khắc khó khăn nhất bằng một tấm lòng hết sức nhạy bén và đầy yêu thương.

Bên cạnh đó, Cha còn: đào tạo các tu sĩ khẩn tạm; cổ võ mục vụ ơn gọi; đồng hành với Gia đình Giáo dân Camillô; tham gia nhóm chăm sóc giảm nhẹ (Palliative Care), làm cho trái tim đầy lòng thương xót của Đức Kitô trở nên hữu hình ngay tại những nơi tưởng như đau khổ đã chiến thắng tất cả.

Từ năm 2013 đến 2017, Cha đảm nhận: Bề trên cộng đoàn Vagues; Cố vấn Miền Dòng Argentina. Những anh em từng sống và làm việc với Cha đều nhớ đến Cha như một tu sĩ gần gũi, điềm đạm và giàu tình huynh đệ; luôn biết lắng nghe, khích lệ và nâng đỡ anh em với sự kín đáo và đơn sơ.

Tháng 10 năm 2019, Cha trở về Tỉnh Dòng Tây Ban Nha và được bổ nhiệm về cộng đoàn Sant Pere de Ribes. Khi sức khỏe ngày càng suy giảm, Cha được cộng đoàn tận tình chăm sóc.

Ngay trong giai đoạn cuối đời, Cha vẫn tiếp tục loan báo Tin Mừng bằng chính sự thánh lặng của bệnh tật, đón nhận đau yếu với bình an, lòng tin thác và sự phó thác hoàn toàn trong tay Thiên Chúa. Đối với những người sống bên Cha, đó là một chứng tá hùng hồn về đức tin và niềm hy vọng Kitô giáo.

Hôm nay, Tỉnh Dòng Tây Ban Nha dâng lời tạ ơn Thiên Chúa vì hồng ân cuộc đời Cha Luis María và vì sứ vụ phong phú mà Cha đã thực hiện trong nhiều thập niên phục vụ Giáo Hội và Dòng. Nơi Cha, lý tưởng của Thánh Camillô về việc "đặt nhiều con tim hơn trong đôi bàn tay" đã trở thành hiện thực, biến việc chăm sóc người bệnh thành dấu chỉ cụ thể của tình yêu Đức Kitô dành cho người đau yếu, người cao tuổi và tất cả những ai đang chịu đau khổ.

Trong niềm tin vào Đức Kitô Phục Sinh, chúng ta cùng lặp lại lời Tin Mừng: "Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy thì dù đã chết cũng sẽ được sống." (Ga 11,25) Xin Chúa, Đấng mà Cha Luis María đã trung thành phục vụ suốt cuộc đời nơi khuôn mặt của người bệnh, đón nhận Cha vào hưởng hạnh phúc Nước Trời và ban cho Cha được nghỉ yên muôn đời. Xin Cha được nghỉ yên trong bình an của Chúa.

***"I am among you
as one who serves"***
(Luke 22:27)

